

DSI-IV.7250.905.2025

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12 i ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 236 ze zm.), w zw. z art. 2 pkt 9b, pkt 9e, pkt 11f, pkt 12a oraz art. 3b ust. 1, art. 3d, art. 3h, art. 3k, ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 433 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 572), po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTOWANE] z siedzibą przy [REDAKTOWANE], reprezentowanej przez pełnomocnika [REDAKTOWANE] – doradcę podatkowego

ORZEKAM

udzielić interpretacji indywidualnej w sprawie stosowania przepisów nowelizacji ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, poprzez:

1. nieuznanie stanowiska, że [REDAKTOWANE] nie jest przedsiębiorcą obowiązującym do pobrania opłaty od użytkownika końcowego (klienta) nabywającego napoje lub żywność w opakowaniach, będących produktami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienionymi w załączniku nr 6 ww. ustawy i wnoszenia jej na rachunek bankowy marszałka województwa oraz do prowadzenia ewidencji nabytych i wydanych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych użytkownikom końcowym wymienionych w załączniku nr 6 do Ustawy.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 25 lutego 2025 r. (data wpływu: 25 lutego 2025 r.), [REDAKTOWANE] z siedzibą przy [REDAKTOWANE], reprezentowana przez pełnomocnika [REDAKTOWANE], złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów nowelizacji ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (zwanej dalej „ustawą produktową”), w zakresie: obowiązku pobrania opłaty wynikającej z art. 3b (zwanej dalej „opłatą konsumencką”) związanej z oferowaniem przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami lub oferowaniem napojów lub żywności pakowanej przez tego przedsiębiorcę w te produkty.

Przedłożony wniosek zawierał braki formalne w postaci braku pełnomocnictwa opatrzonego podpisem elektronicznym mocodawcy oraz potwierdzenia uiszczenia opłaty skarbowej za pełnomocnictwo wpłaconej na rachunek bankowy właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę mocodawcy. W związku z powyższym, na podstawie art. 34 ust. 7 ustawy prawo przedsiębiorców, Marszałek Województwa Wielkopolskiego, pismem znak: DSI-IV.7250.905.2025 z dnia 14 marca 2025 r. wezwał Stronę do uzupełnienia ww. braków formalnych. [REDAKTED] w dniu 21 marca 2025 r. uzupełniła braki formalne.

Wniosek Strony dotyczył zarówno zaistniałego stanu faktycznego jak również zdarzeń przyszłych.

Zgodnie z informacją zawartą we wniosku [REDAKTED] jest przedsiębiorcą, który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży gotowych posiłków. W ramach prowadzonej działalności Spółka przygotowuje gotowe posiłki, a następnie transportuje je do odbiorców, nie dokonując przy tym żadnych dodatkowych usług. Konsument wybiera zaproponowany przez Spółkę towar, w różnych konfiguracjach. Zazwyczaj jest to sprzedaż posiłków pojedynczo lub w zestawach składających się z pięciu posiłków na dzień. Konsument może dokonać wyboru liczby dni według własnych preferencji.

Wybrane produkty są pakowane w odpowiednie pojemniki na żywność, które następnie zostają zapakowane w atmosferze ochronnej oraz próżniowej, następnie są transportowane w warunkach chłodniczych do konsumenta pod wskazany adres. Na opakowaniach są dołączone etykiety, które zawierają szczegółowe informacje, między innymi o sposobie przygotowywania, a także o poszczególnych składnikach posiłku, a w tym o makroskładnikach, alergenach, kaloryczności, dacie produkcji i przydatności oraz warunkach przechowywania w temperaturze 2-6 stopni.

Opakowania, które Spółka nabywa do pakowania i przechowywania żywności są wykonane z PP (polipropylen) i CPET (crystalline polyethylene terephthalate), które posiadają cechy umożliwiające wielokrotny użytek. Spółka opisuje, że istnieje zatem możliwość zwrotu takowego opakowania do producenta w celu ponownego napełnienia oraz ponownego użycia do tego samego celu, do którego pierwotnie był przeznaczony. Opakowania te, zgodnie z zapewnieniami producenta, zostały przetestowane zgodnie z normami DIN EN 12875-1:2005-08 oraz DIN EN 12875-2:2002-03, co potwierdza, że opakowania mogą być wykorzystywane wielokrotnie.

Odbiorca danego produktu (posiłku) dokonuje jego obróbki zgodnie ze wskazaną przez ich producenta specyfiką. Spółka dzieli swoje posiłki na 3 kategorie:

a) Posiłki nr 1 – wymagające dodatkowej obróbki termicznej (podgrzewanie) dokonywanej przez konsumenta w urządzeniu zewnętrznym by uzyskać lepsze walory smakowe podczas spożywania posiłku.

b) Posiłki nr 2 - wymagające dodatkowej obróbki termicznej (podgrzewanie) dokonywanej przez konsumenta z użyciem sprzętu zewnętrznego lub w sposób alternatywny bez użycia takowych urządzeń by uzyskać lepsze walory smakowe podczas spożywania posiłku. W przypadku ww. posiłków Spółka umożliwia dokonanie obróbki posiłków na dwa sposoby.

W pierwszym wariantcie konsument może ogrzać posiłek za pomocą urządzenia np. mikrofalówka (100-200 W, 30-60 sek.), doprowadzając go przy tym do temperatury pokojowej. Drugim, alternatywnym sposobem jest wyjęcie posiłku z warunków chłodniczych (np. lodówka) i pozostawienie go zwyczajowo na okres 15-20 minut w temperaturze pokojowej. Oba te sposoby doprowadzają do jednego celu – zwiększenia temperatury posiłku poprawiając walory smakowe oraz przywracając odpowiednią konsystencję spożywanego posiłku.

c) Posiłki nr 3 – wymagające dodatkowe przygotowania (przysrządzenia) – np. konieczność połączenia wszystkich składników, które znajdują się w różnych komorach pojemnika czy też konieczność wymieszania, co jest wymagane by uzyskać lepsze walory smakowe podczas spożywania posiłku. Składniki pakowane są w opakowania z wieloma komorami, oddzielającymi składniki ochraniające je przed przedwczesnym połączeniem. Wnioskodawca zaznacza, że wcześniejsze wymieszanie składników (na etapie produkcyjnym), sprawiłoby, że posiłki mogłyby nabrać niekorzystnych cech, takich jak: zmiana tekstury, nadmierne przenikanie smaków, niepożądana reakcja chemiczna, zanik świeżości i atrakcyjnego wyglądu.

W toku prowadzonej przez Podmiot działalności gospodarczej, powzięto wątpliwości przekładające się na następujące pytania:

1. Czy Wnioskodawca dokonując dostawy Posiłków nr 1 jest zobowiązany do pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b ust. 1 Ustawy produktowej?
2. Czy Wnioskodawca dokonując dostawy Posiłków nr 2 jest zobowiązany do pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b ust. 1 Ustawy produktowej?
3. Czy Wnioskodawca dokonując dostawy Posiłków nr 3 jest zobowiązany do pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b ust. 1 Ustawy produktowej?
4. Czy Wnioskodawca dokonując dostawy Posiłków nr 1-3 jest zobowiązany do prowadzenia ewidencji liczby nabytych i wydanych użytkownikom końcowym produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do Ustawy będących opakowaniami w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę?
5. Czy Wnioskodawca dokonując dostawy Posiłków nr 1-3 jest zobowiązany do wnoszenia opłaty na odrębny rachunek bankowy marszałka województwa?

Wnioskodawca przedstawił stanowisko, że nie jest przedsiębiorcą obowiązany do pobierania od użytkownika końcowego opłaty, o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy produktowej i wnoszenia jej na rachunek bankowy marszałka województwa oraz nie jest z tego tytułu obowiązany do prowadzenia ewidencji liczby nabytych i wydanych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Uzasadniając swoje stanowisko Wnioskodawca powołał się na zapisy z załącznika nr 6 do ustawy. Zdaniem Spółki ustawodawca uwzględnił w załączniku jedynie pojemniki, które spełniają ściśle określone warunki, tj. zawierają żywność, która jest:

- a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
- b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
- c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki.

Spółka zaznacza, że wybrane dania, które oferuje, nie są gotowe do bezpośredniego spożycia, ponieważ są przechowywane w warunkach chłodniczych i każdorazowo wymagają przyrządzenia czy też podgrzania przed ich spożyciem. W przypadku posiłku nr 1 zalecane jest jego podgrzanie, z kolei w przypadku posiłku nr 2 zalecane jest jego ogrzanie, które nierozdzielnie jest związane z podgrzaniem. Przed spożyciem posiłku nr 3 zalecane jest jego przyrządzenie poprzez przygotowanie posiłku do spożycia. Przygotowanie polega na konieczności połączenia wszystkich składników, które znajdują się w różnych komorach pojemnika czy też konieczności wymieszania, by uzyskać lepsze walory smakowe oraz właściwą konsystencję posiłku. Spółka zaznacza, że sama nie miesza składników, z uwagi na wskazane powyżej niekorzystne skutki zastosowania takiego procesu. Odbiorca końcowy ma możliwość dokonania obróbki posiłków, a następnie konsumpcji w dogodnym dla siebie miejscu i czasie. Ponadto, Spółka podkreśla, że pojemniki, które wykorzystuje do pakowania swoich posiłków posiadają cechy umożliwiające ponowne wykorzystanie. Oznacza to, że istnieje możliwość zwrotu takowego opakowania do producenta w celu ponownego napełnienia oraz ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Zdaniem Wnioskodawcy, pojemniki z tworzywa sztucznego posiadające cechy wielokrotnego użytku, które zawierają w sobie oferowane posiłki nr 1-3 wymagające przyrządzenia czy też podgrzewania nie powinny być objęte opłatą konsumencką oraz nie podlegają z tego tytułu ewidencji, a Spółka tym samym nie jest obowiązana do przekazywania środków na rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa.

Marszałek Województwa Wielkopolskiego udzielając interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie stwierdza, co następuje.

Biorąc pod uwagę przedstawione stanowiska Wnioskodawcy w pierwszej kolejności zdefiniowania wymagają następujące pojęcia:

1. „Opłata konsumencka” – zgodnie z art. 3b „ustawy produktowej” przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach.
2. *Produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych* – w myśl art. 2 pkt 9e „ustawy produktowej”, rozumie się przez to produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

3. *Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegające zmniejszaniu stosowania* - do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszaniu stosowania zgodnie z załącznikiem 6 do „ustawy produktowej” zalicza się:

- a) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- b) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie;
- c) w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

Ponadto na szczególną uwagę zasługują zapisy *Wytycznych Komisji dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. U. UE.C.2021.216.1 z dnia 7 lipca 2021 r.)*. Niniejszy dokument określa kryteria pomocne m.in. w interpretacji czy pojemnik na żywność z tworzywa sztucznego wchodzi w zakres stosowania niniejszej dyrektywy.

Pojemnik taki musi spełniać wszystkie trzy kryteria:

- 1) Kryterium: jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu albo na wynos:
 - Charakter produktów spożywczych znajdujących się w pojemniku na żywność: produkty spożywcze ogólnie nadające się do bezpośredniego spożycia to np. orzechy, kanapki, jogurty, sałatki i dania gotowane, owoce i warzywa.
 - Dołączenie lub przymocowanie do pojemnika na żywność jednorazowego użytku wykonanego z tworzyw sztucznych takich przedmiotów jak widelce, noże, łyżki i patyczki lub sosy. Brak takich przedmiotów nie powinien jednak sam w sobie wykluczać produktu z zakresu stosowania dyrektywy.
- 2) Kryterium: jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika:
 - Kształt pojemnika na żywność umożliwia lub ułatwia jedzenie znajdujących się w nim produktów spożywczych bezpośrednio z pojemnika, tj. wymaga tylko otworzenia.
- 3) Kryterium: jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie:
 - Produkty spożywcze znajdujące się w pojemniku na żywność można spożyć bez żadnego dalszego przygotowywania. Produkt spożywczy nie wymaga np. zamrażania, przyrządzania, gotowania czy podgrzewania, w tym smażenia, grillowania, pieczenia, podgrzewania w kuchenke mikrofalowej czy opiekania. Na przykład mycia, obierania lub krojenia owoców i warzyw nie należy uznawać za przygotowanie, a zatem czynności te nie są wskazaniem do wyłączenia z zakresu stosowania dyrektywy, gdyż można je z łatwością wykonać w wersji na wynos.

- Produkty spożywcze znajdujące się w pojemniku na żywność można spożywać bez dodatku przypraw lub sosów (chyba że są dołączone do produktu spożywczego), zimnej lub gorącej wody lub innych płynów, w tym mleka np. przed spożyciem takiego produktu spożywczego, jak to ma miejsce w przypadku płatków zbożowych (o ile odmierzona porcja płatków nie jest sprzedawana razem z dodatkowym pojemnikiem zawierającym porcję mleka) czy zup w proszku.

Oprócz wymienionych trzech kryteriów stosowanych łącznie istnieje jeszcze kryterium określone w art. 12 dyrektywy związane z tendencją do pozostawiania pojemnika na żywność w miejscach do tego nieprzeznaczonych z uwagi na jego pojemność lub rozmiar, w szczególności w przypadku pojemników zawierających pojedyncze porcje żywności.

Przykłady niektórych rodzajów pojemników na żywność, które można uznać za objęte zakresem stosowania dyrektywy lub wyłączone z tego zakresu przedstawiono w tabeli 4-2 wytycznych niniejszej dyrektywy. Zgodnie z tabelą takie opakowania jak:

- pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający porcję gorącego posiłku,
- pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający zimny posiłek,
- pojemnik na żywność wykonany z kartonu z wykładziną lub powłoką z tworzywa sztucznego, przeznaczony do umieszczania w nim gorącego lub zimnego posiłku,
- pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający deser,
- pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający warzywa lub owoce,
- pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający przekąski takie jak orzeszki lub krakersy,
- pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający sosy i produkty do smarowania pieczywa (np. musztardę, ketchup lub dipy),
- pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający warzywa lub owoce, które nie wymagają dalszej obróbki,

objęte są zakresem stosowania dyrektywy.

W myśl powyższego, w ocenie tutaj Organu, w odniesieniu do stanu faktycznego opisanego we wniosku oraz postawionych przez Wnioskodawcę pytań należy uznać, iż [REDAKTOWANE] jest podmiotem obowiązany do pobrania od użytkownika końcowego „opłaty konsumenckiej” i wnoszenia jej na rachunek bankowy marszałka województwa oraz do prowadzenia ewidencji nabytych i wydanych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych użytkownikom końcowym wymienionych w załączniku nr 6 do Ustawy.

Mając na uwadze w pierwszej kolejności katalog produktów wymienionych w załączniku nr 6 do „ustawy produktowej”, a dodatkowo *Wytyczne Komisji dotyczące produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych*, oferowane przez Wnioskodawcę posiłki nr 1-3 w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych spełniają kryteria jakim powinny odpowiadać opakowania na żywność podlegające dyrektywie.

Co prawda Wnioskodawca zaznaczył we wniosku, iż klient o stosownej formie spożycia posiłku informowany jest poprzez zapis na etykiecie każdego posiłku, który wskazuje, że możliwy jest on do spożycia po obróbce w postaci podgrzania czy przyrządzenia (wymieszanie składników), jednakże należy zauważyć, że Wnioskodawca nie oferuje posiłków surowych czy mrożonych wymagających przed spożyciem ugotowania, usmażenia, upieczenia, grillowania. Żywność oferowana przez Wnioskodawcę, pomimo sugestii spożycia po podgrzaniu w kuchence mikrofalowej może być spożyta przez klienta według uznania w „temperaturze pokojowej”. Preferencje konsumentów co do optymalnej/akceptowalnej przez nich temperatury spożywanej żywności są na tyle zróżnicowane, że za kluczowe kryterium „dalszej obróbki” nie można z pewnością uznawać sugestii producenta w tym zakresie – w odniesieniu do produktów, które faktycznie są już gotowe do spożycia. Podkreślenia natomiast wymaga, że wyłącznie tego rodzaju produktów dotyczy wniosek Spółki. Innymi słowy – w odniesieniu do objętych wnioskiem Spółki produktów – należy stosować możliwie obiektywne kryteria celem oceny czy owa „dalsza obróbka” stanowi wymóg konieczny bezpiecznego ich spożycia. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że z samej treści wniosku wynika, że podgrzewanie Posiłków nr 1 i 2 oraz przyrządzanie Posiłków nr 3 jest wyłącznie „zalecane”, co oznacza jedynie sugestię dla konsumenta.

Wnioskodawca przedstawiając swoje stanowisko powołał się również na fakt, iż wykorzystywane przez niego pojemniki mają cechy opakowań wielokrotnego użytku. W pierwszej kolejności zdefiniowania wymaga pojęcie opakowania wielokrotnego użytku. Definicja opakowania wielokrotnego użytku zawarta jest w art. 8 pkt 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 927 ze zm.) jako opakowanie przeznaczone, zaprojektowane i wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jednego cyklu życia wielokrotną rotację przez powtórne napełnianie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone; opakowanie to staje się odpadem opakowaniowym, gdy przestaje być opakowaniem wielokrotnego użytku. Opakowanie wielokrotnego użytku powinno posiadać właściwości fizyczne oraz cechy opakowań pozwalające na ich wykorzystanie w określonej ilości rotacji, przy normalnie łatwych do przewidzenia warunkach zastosowania. Szczegółowe warunki zgodności z tymi wymogami określono w europejskiej normie zharmonizowanej EN 13429:2004 Opakowania – Opakowania wielokrotnego użytku. Wnioskodawca nie przedłożył certyfikatu zgodności opakowań z ww. normą. Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że niewystarczające jest potwierdzenie właściwości umożliwiających wielokrotne użycie pojemników, aby móc zaklasyfikować je jako pojemniki (opakowania) wielokrotnego użytku. Konieczne jest również zbudowanie przez Podmiot systemu, umożliwiającego konsumentowi zwrot takiego pojemnika, jego umycie, a następnie powtórne napełnienie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony. Spółka [REDAKTOWANE], we wniosku z dnia 25 lutego 2025 r. nie wskazała, aby taki system był przez nią stworzony, tak więc nie można uznać, że wykorzystywane przez Wnioskodawcę pojemniki, są faktycznie pojemnikami wielokrotnego użytku.

Tutejszy Organ, wydając niniejszą decyzję, zapoznał się ze stanowiskiem Wnioskodawcy w przedmiotowej sprawie przedstawionym w pismach z dnia 25 lutego 2025 r. i 21 marca 2025 r. i kierował się obowiązującymi przepisami prawa.

Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Spółkę w ww. pismach stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji.

Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Zgodnie z art. 34 ust. 5 ustawy – Prawo przedsiębiorców udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji.

Interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.

Interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania (art. 35 ust. 1 i ust. 2, ustawy - Prawo przedsiębiorców).

Mając powyższe na uwadze, Marszałek Województwa Wielkopolskiego orzeka jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu za pośrednictwem Marszałka Województwa Wielkopolskiego, w terminie 14 dni od daty doręczenia.

Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego – przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Wielkopolskiego. Z dniem doręczenia tut. Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Decyzja będzie podlegać wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli w tym czasie wszystkie Strony zrzekną się prawa do wniesienia odwołania (art. 130 § 4 Kpa).

Za wydanie niniejszej decyzji, zgodnie z art. 34 ust. 6 oraz ust. 8 ustawy – Prawo przedsiębiorców, wniesiono opłatę w wysokości 40,00 zł na rachunek Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu - PKO Bank Polski Poznań rachunek nr 45 1020 4027 0000 1202 0049 5580.

z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA

Małgorzata Knapczyk

Dyrektor

Departamentu Korzystania i Informacji o Środowisku

Podpis elektroniczny

Otrzymują:

1. Pełnomocnik [REDACTED] (e-Doręczenia)
2. Aa (EZD)